

Серед головних негативних аспектів оффшорів слід виділити такі:

- недобросовісна податкова конкуренція та ухилення від податків;
- створення умов для відтоку капіталу;
- створення елементів нестабільності у світовій економіці та фінансах у зв'язку з можливістю накопичення в офшорних зонах великих обсягів капіталів, насамперед спекулятивних;
- зменшення зайнятості в країнах-донорах;
- підтримка тіньової економіки;
- вплив на соціальну ситуацію в країнах-донорах;
- отримання позаконкурентних переваг [2].

Існування офшорних зон має антогонічну за своєю сутністю природу, а отже, і різноспрямований вплив на мікро- та макроекономічному рівні. Так, якщо перевагою співпраці з офшорними фірмами для юридичних осіб є скорочення видатків, то країни, що не є базовими для розташування офшорних компаній, зазнають негативного впливу за рахунок виведення коштів резидентів з легального обігу в межах національної фінансової системи. А в свою чергу, скорочення фінансового потенціалу країн світу негативно позначаються на темпах зростання й ефективності глобального фінансового ринку.

Література

1. Оффшорні зони як інструмент міжнародної податкової конкуренції [Електронний ресурс] / Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/znprnudps/2009_1/pdf/09kvmitc.pdf/.

2. Москаленко Н. В. Проблеми, зумовлені функціонуванням офшорних юрисдикцій, та шляхи їх розв'язання / Н. В. Москаленко // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – №10. – С. 117–121.

3. Козак Ю. Г. Міжнародна макроекономіка: навчальний посібник / Ю. Г. Козак, Ю. М. Пахомов, Н. С. Логвінова, А.А.Наумчик // НАН України. – 3-є вид., перероб. та доп. – Київ: Центр учбової літератури, 2012. – 400 с.

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНОЇ ГАЛУЗІ СВІТОВОГО ГОСПОДАРСТВА

Борисова Л. Є.

*викладач кафедри економіки та моделювання ринкових відносин,
Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова,
м. Одеса, Україна*

Григор'єв Д.С.

*Студент 3 курсу, напрям підготовки «Фінансита кредит»
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
м. Одеса, Україна*

Електроенергетика – основа науково-технічного прогресу сучасності, оскільки забезпечує людство теплом, світлом та енергією, без якої неможлива робота будь-якого електричного, електронного, комп'ютерного устаткування, обладнання промислових підприємств, транспорту тощо. Як галузь світового господарства вона включає виробництво різних видів електроенергії, її транспортування, теплові мережі, котельні та інші об'єкти.

Розміщення електроенергетики у світі має свої особливості. Центральна-Східна Європа зменшує виробництво електроенергії починаючи із 1970-х років. Це пов'язано з падінням видобутку палива. Навіть будівництво атомних електростанцій (АЕС), особливо в Україні, не змогло втримати рівня виробництва електроенергії 1980 р. Аварія на Чорнобильській АЕС у 1986 р. підірвала довіру до подальшого розвитку атомної енергетики в усьому світі [1, с.163]. В табл.1 вказано, як змінювався обсяг вироблення електроенергії в світі з 1970 року.

Таблиця 1. Динаміка світового виробництва електроенергії.

Рік	Обсяг вироблення, млрд. кВт*год
1970	5000
1980	8250
1990	11800
2000	14500
2005	18138,3
2007	19894,9
2013	23127
2014	23536,5
2015	24097,7

Джерело: розроблено на основі [2]

Більшість країн Європи, не можуть покрити потреб в енергії за рахунок власних енергоносіїв, тому їх імпортують, перш за все нафту і природний газ. А Західна Європа імпортує навіть дешеве кам'яне вугілля. Собівартість видобутку його в Європі у 3-4 рази вища, ніж, скажімо, у ПАР. Таким чином, попит на вітчизняні енергоносії спадає [1, с. 161].

ПЕК Північної Америки, задовольняється власними енергоносіями. Серед інших континентів світу різкою диференціацією характеризується Азія і Африка – як за рівнем забезпечення енергоресурсами, так і за структурою їх споживання. Для Південної Америки електроенергетичною базою є гідропотенціал рік, а для Австралії – кам'яне вугілля.

У світі переважають теплові електростанції, на які припадає 60% від світового виробництва електроенергії. На другому місці – гідроелектростанції. АЕС, які використовують транспортабельне паливо – уран, розташовуються незалежно від паливно-енергетичного чинника і орієнтуються на споживача. За даними МАГАТЕ у 33 країнах світу діє 445 реакторів загальною потужністю 2200 кВт. В Україні функціонує 5 АЕС, на яких встановлено 13 енергоблоків [1, с. 164].

Відповідно до прогнозу розвитку від Bloomberg New Energy Finance (BNEF) очікується зростання світового споживання електроенергії на 58% до 2040 року, що відповідає 2% середньомісячного зростання [3]. При цьому ця динаміка споживання енергії все в більшій мірі відривається від ВВП: прогнозується, що споживання електроенергії на одиницю ВВП знизиться на 27% в період 2017-2040 років. Обсяг інвестицій у нові генеративні потужності в період 2016-2040 років складе на глобальному рівні \$10,2 трлн [3]:

- 72% (\$7,4 трлн) – відновлювані джерела енергії,
 - \$2,8 трлн – сонячна енергетика,
 - \$3,3 трлн – енергія вітру.

Інвестиції у відновлювані джерела енергії (ВДЕ) сягнуть до 2040 року щорічного показника в \$400 млрд [3]. Також за період 2017-2040 років Китай та Індія сукупно інвестують в енергетичний сектор \$4 трлн. На сонце і вітер

сумарно припадає 48% встановленої потужності світових електростанцій і 34% обсягів випущеної електроенергії (станом на 2040 рік). Сьогодні показники такі: сонячні та вітроелектростанції – 12% встановленої потужності світової енергосистеми і 5% – генерації, потужність сонячних електростанцій зросте до 2040 року в 14 разів, а вітроелектростанцій – в 4 рази. Частка відновлюваних джерел у виробництві електроенергії досягне в Німеччині – 74%, США – 38%, у Китаї – 55%, в Індії – 49%, для Мексики – 80%.

Ця можливість буде забезпечена, в тому числі, завдяки поширенню батарей та інших інструментів, що підвищують гнучкість енергосистеми. Вартість виробництва електроенергії до 2040 року скоротиться в сонячній енергетиці на 66%, в материковій вітроенергетиці – на 47%, а в офшорній вітроенергетиці – на 71% [3].

Розвиток електроенергетики залежить від наявності енергоносіїв, їх розміщення і способу видобутку, можливостей дешевої доставки, а також від рівня розвитку економіки в цілому, яка і є основним споживачем цієї продукції. Розвиток нових технологій отримання, передачі та споживання електроенергії повинен базуватись на багаторічному досвіді будівництва та експлуатації вітчизняних систем електроспоживання, розвитку нових технологій отримання, передачі та споживання електроенергії, вимог енергозбереження, глобальної інформатизації керування електроспоживанням та підвищеній увазі до застосування енергозберігаючих заходів у промисловості.

Література

1. Економічна і соціальна географія світу: Навч. посібник / За ред. Кузика С.П.: Л.:Світ,2002. – 672с.
2. BP Statistical Review of World Energy 2016 workbook [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.bp.com/content/dam/bp/pdf/energy-economics/statistical-review-2016/bp-statistical-review-of-world-energy-2016-electricity.pdf>
3. Світова енергетика в цифрах – що варто знати про 2017-2040 роки [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://nachasi.com/2017/06/22/energy-faq>

СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ

Борисова Л. Є.

викладач кафедри економіки та моделювання ринкових відносин,

Кізенко А. О.

студент 3 курсу, напрям підготовки «Фінанси та кредит»

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

м. Одеса, Україна

Сучасна туристична сфера швидко прогресує. Її розвиток сприяє активному економічному зростанню багатьох країн світу. На розвиток туристичної галузі господарства окремої держави істотно впливають світові тенденції розвитку туризму. Сьогодні туризм став самостійною галуззю господарства, майже 6% світового валового національного продукту, 5% усіх податкових зборів та 7% світових інвестицій.

Розвиток туристичної галузі сприяє збільшенню надходжень до бюджету, створенню нових робочих місць, розвитку інфраструктури, будівництву нових туристичних об'єктів, посиленню охорони та реконструкції існуючих історико-культурних пам'яток. У багатьох країнах світу туризм став важливим джерелом доходів бюджету, розбудова рекреаційно-туристичної галузі та посилення її